

rundt frem og tilbage, indtil de vare saa møre, at de næsten hverken kunde rette eller bøje sig. Det ærede Medlem for Assens meddelte, at dette var passeret i Aar. Det ærede Medlem for Assens, hvis Kilde sikkert er fuldkommen klar og ren, og som ikke har meddelt andet og mere end, hvad han kan staa ved, har her meddelt en Oplysning om en Tone som raadende i Hæren, hvis Tilstedeværelse man skulde forsværge under en demokratisk Regering og en demokratisk Forsvarsminister. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at spørge den ærede Forsvarsminister, om han ikke har indhentet Oplysninger om, hvordan dette forholder sig, og om han ikke agter at skride ind og forhindre Gentagelser af sligt. Saa vilde jeg dernæst gerne i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Assens saaledes har sagt, fremkomme med en Oplysning, som jeg beder den ærede Forsvarsminister ligeledes tage sig af. Det var i August Maaned i Aar, at der paa en Dag faldt en saa stærk Nedbør, som ikke paa nogen anden Dag i de sidste 10 Aar. Da bleve 1ste, 2det, 3die og 4de Kompagni af 21de Bataillon her i København udkommanderede til Øvelse. Et Kvarter efter beordrede Kaptajnerne for de tre Kompagnier Mandskaberne til atter at rykke ind igen, men Premierløjtnant Pontoppidan, der i dette Øjeblik var fungerende Chef for 1ste Kompagni, lod sit Mandskab blive ude trods Vejret. De vare ude til Kl. 10¹/₂, og kom hjem igen Kl. 11¹/₂. Kl. 2¹/₂ om Eftermiddagen kommanderede Pontoppidan Soldaterne ud til Øvelse igen med det vaade Tøj paa fra Formiddagsøvelserne. Nogle havde taget tørt Tøj paa, men de bleve dirigerede tilbage for at faa det vaade paa igen. Min Meddelelse har erklæret, at Tøjet var saa vaadt, at der kunde drive Vand af det. Ikke desto mindre maatte de være til Øvelse fra Kl. 3 Eftermiddag til Kl. 8¹/₂ Aften. Over denne Premierløjtnant Pontoppidan, der for øvrigt er meget ilde lidt af sine undergivne og Gang paa Gang har brugt Skældsord som Kvæg, Idiot o. s. v., blev der klaget af en civil Mand, men denne Mand forvekslede ham med Kaptajnen og indsendte en anonym Klage til den ærede Forsvarsminister — det er hans Fejl, at han gjorde det anonymt. Nu kunde Forsvarsministeren have ladet Spørgsmaalet undersøge, jeg ved ikke, om det er Forsvarsministeren, der bærer Ansvaret for, hvad der er sket senere, men det skete, at en Dag træder en overordnet frem for

Fronten og oplæser dette Brev og meddeler Soldaterne, at Ministeren ikke har villet have noget med denne Klage at gøre. Nu vide alle, hvor frygtssomme og ængstelige Soldaterne ere med at affatte Klager. Det gaar vist saaledes med os alle, der have med offentlige Sager at gøre, at vi modtage baade anonyme og navngivne Klager, og saa forstaa vi nogenlunde at sondre mellem, hvad der skal i Papirkurven, og hvad der skal undersøges. Nu mener jeg ikke, at Chefen skulde kunne foran Fronten oplæse denne anonyme Klage, som Ministeren ikke tog Hensyn til, og derved yderligere afskrække de menige Soldater fra at fremføre Klager.

Jeg tilføjer, at jeg har den bedste Tro til den ærede Forsvarsministers Villie til virkelig at ville reformere, men jeg tror, at der skal gribes ind og gribes ind med haard Haand. Den højtærede Justitsminister sagde for nogle Aar tilbage, da han fandt Anledning dertil, henvendt til vore Borgmestre: Den Tid er ovre, da de Herrer Borgmestre kunne sidde der ude i Provinsen og bilde sig ind at være Smaakonger, og der var en Klang og en Myndighed i de Ord, der lode fra den højtærede Minister. Jeg vilde ønske, at den højtærede Forsvarsminister vilde gøre noget lignende. Der er adskillige Befalingsmænd, Generaler og andre Officerer, der kunde trænge til at blive ruskede op og faa at vide, at vi leve i Aaret 1905, og at vi ikke leve i Højreminstrenes Tid, thi i Højreminstrenes Tid var det muligt, at denne Brutalitæt og Hensynsløshed kunde gaa uændset og upaaltal hen. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Forsvarsminister at bidrage sit til, at dette ikke kan ske nu, og at han i den Retning vil skride ind med haard Haand, idet jeg dog bemærker, og det vil jeg gerne have Lov til at bemærke her, at der er sket overordentlig store Fremskridt indenfor Hærens Rammer, der er kommen en bedre Tone, der øves ikke den Brutalitæt som tidligere, og Hærens Befalingsmænd have gensidig paavirket hinanden til det bedre, men netop fordi der har været et saadant Arbejde i Gang ikke mindst blandt Underofficersstanden, der tæller mange dygtige, udmærkede og humane Elementer, var det ønskeligt, at den højtærede Minister yderligere vilde støtte dette Arbejde paa en saadan Maade, at man blev fri for al den Raahed, som gør sig gældende, og hvorpaa det ærede Medlem for Assens (Berntsen) i Gaar nævned et saa typisk Eksempel.